

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124303946
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124303946.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore v žalobcu: Náhradné vozidlo s.r.o., so sídlom Tolstého 20, Žilina, IČO : 50 496 166, zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom Tolstého 20, Žilina, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava-Staré mesto, o zaplatenie 264 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k. 51C/65/2024–78 zo dňa 16.04.2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 264 eur s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 06.05.2024 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 1, § 4 ods. 1 a 4, § 11 ods. 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), § 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne posúdil nárok žalobcu ako v plnom rozsahu dôvodný, poukazujúc na to, že žalovaný doručil autoservisu až dňa 26.03.2024 tzv. krycí list. Vychádzal z toho, že krycí list predstavuje záväzný prísľub poisťovne, že zaplatí poistné plnenie v deklarovanej výške. Krycí list vystavuje poisťovňa po poistnej udalosti voči zmluvnej opravovni motorových vozidiel, aby opravovňa mala istotu, že dostane peniaze a môže bez zábran odovzdať vozidlo po oprave zákazníkovi. Zohľadnil skutočnosť, že náklady na opravu musí z povinného zmluvného poistenia uhradiť poisťovňa škodcu. Preto by poškodený náklady na opravu vozidla, ktorého poškodenie nezavinil, ale zavinila ho poisťovňa škodcu, nemal hradiť sám z vlastných zdrojov. Obranu žalovaného, že poškodený nepožiadaval o vystavenie krycieho listu súd vyhodnotil ako účelovú a poukazujúc na rozhodnutia v iných obdobných sporoch vyhodil ako nedôvodnú námietku žalovaného, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Nakoľko žalovaný žalobcovi neplnil riadne a včas, uplynutím 15 dní od skončenia šetrenia poistnej udalosti (18.04.2024)) sa dostal do omeškania s úhradou žalovanej pohľadávky v sume 264 eur (dňom 04.05.2024). Zohľadniac žalobný petit (ktorým žalobca začiatok omeškania stanovil dňom 06.05.2024) súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9,5% ročne (ku dňu omeškania dvojnásobok základnej úrokovej sadzby ECB) od 06.05.2024 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 zákona č.

160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a v spore úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Mal za to, že odo dňa kedy došlo k oprave poškodeného motorového vozidla nebol žiaden dôvod na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Náklad vynaložený za prenájom náhradného vozidla po uvedenom dni nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Medzi škodou v podobe vynaloženia nákladov za užívanie náhradného motorového vozidla v čase po ukončení opravy vozidla a zodpovednosťou poisteného za túto škodu, nie je daná príčinná súvislosť, a teda ani dôvod na jej náhradu zo strany poisťovateľa škodcu, v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona o PZP. Skutočnosť, či servis uplatnil zádržné právo na vozidlo, ktoré bolo poškodené iným vozidlom alebo na vozidlo, ktoré si poškodil sám poškodený je bez významu, pretože autoservis nemôže zo zákona uplatniť zádržné právo na nesplátnú pohľadávku bez ohľadu na spôsob poškodenia vozidla. Namietal, že súd prvej inštancie sa nijako, resp. nesprávne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom, keď konštatoval, že poškodený nemal možnosť prevziať si motorové vozidlo pred doručením krycieho listu, pričom toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Nič nebránilo poškodenému po skončení opravy vozidla toto si prevziať a uhradiť opravu z vlastných zdrojov. Poškodený mal možnosť prevziať si svoje vozidlo z opravy aj bez vystavenia krycieho listu tak, že uhradí náklady na opravu vozidla zo svojich prostriedkov, ktoré mu budú následne žalovaným vrátené. Pokiaľ žalobca tvrdil, že nájom náhradného vozidla bol nutný a účelný aj po dni skončenia opravy vozidla, je povinný toto svoje tvrdenie preukázať a podporiť dôkazmi. Doplnil, že odovzdaním vozidla do opravy uzatvorili autoservis a poškodený ústnu zmluvu o dielo, v zmysle ktorej je autoservis povinný vozidlo opraviť a poškodený je povinný autoservisu za túto prácu zaplatiť. Poškodený mal možnosť zachovať všeobecnú prevenčnú povinnosť a buď žiadať o vydanie krycieho listu pred opravou vozidla alebo uhradiť opravu z vlastných zdrojov, ktoré by mu boli vzápätí žalovaným refundované. Z listinného dôkazu - faktúra, ktorý v konaní predložil, celkom jednoznačne vyplýva deň, kedy bola ukončená oprava poškodeného motorového vozidla, a teda mal za to, že v konaní dostatočne preukázal, že žalobcovi vyplatil účelné a primerané náklady za prenájom náhradného motorového vozidla do skončenia opravy poškodeného vozidla, t. j. do dňa 22.03.2024. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je absolútne nepreskúmateľné, nakoľko v bode 35. súd prvej inštancie konštatuje, že síce judikatúra je v obdobných veciach rozdielna, avšak súd sa priklonil k judikatúre, na ktorú poukázal žalobca, ale ani slovom súd prvej inštancie nevysvetlil, prečo sa rozhodol prihladať práve na judikatúru predloženú žalobcom a pripojil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.06.2024. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je mimoriadne strohé, arbitrálne a nepreskúmateľné. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol alternatívne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v replike k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne. V prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. K námietkam žalovaného prezentovaným v odvolaní k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla uviedol, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Ústavný súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze vyslovil stotožňujúci sa názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo

po dobu 16 dní, t. j. od 11.03.2024 do 26.03.2024, v ktorý deň sa opravené poškodené vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla následne priznal len za 12 dní trvania nájomného vzťahu. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď má aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa názoru žalobcu daný ním uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poisťovňou žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poisťovnej udalosti prešla na poisťovňu. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájmom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr dorúčením krycieho listu zo strany poisťovne. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poisťovne žalovaného, keď medzi žalovaným a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, dorúčením ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah). Poukázal na ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela priamo poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému dorúčením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený ho nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo, je v príčinnej súvislosti s konaním poisťovne žalovanej ako vinníka dopravnej nehody, a teda oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poisťovného plnenia, je celá doba zotrvania vozidla poškodeného v autoservise.

5. Žalovaný sa viac k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

8. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo 218/2010, v zmysle ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03)“.

9. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Pričom nemožno opomenúť skutočnosť, že prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05), preto odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane.

10. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

11. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Podstata odvolacej argumentácie žalovaného smerovala proti záverom súdu prvej inštancie v časti posúdenia účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie od 23.03.2024 do 26.03.2024, t.z. námietky obsahovo totožné ako žalovaný uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (bod 32 a 33). Na doplnenie správnosti úvah odvolací súd udáva, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla možno považovať za skutočnú škodu definovanú v ustanovení § 442 Občianskeho zákonníka ako ujmu v majetkovej sfére poškodeného, ktorá nastala v súvislosti so škodovou udalosťou a nemôže byť žiadnym spôsobom závislá od správania poškodeného po škodovej udalosti. Na skutočnú škodu sa prihliada tak, aby škodovou udalosťou neutrpel sociálny komfort poškodeného. Poškodený v dôsledku protiprávneho konania poisťovne žalovaného v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla dočasne stratil možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a tento ním nezavinený a nanútený stav bol oprávnený riešiť prenájomom náhradného vozidla, náklady na ktoré predstavujú skutočnú škodu spôsobenú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, nakoľko nebyť škodovej udalosti poškodený by mohol riadne využívať svoje motorové vozidlo a nemusel by si prenajať náhradné.

13. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj argumentáciu žalovaného, v ktorej namietal neprimeranosť doby, za ktorú si žalobca ako právny nástupca poškodeného voči nemu uplatnil nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne reflektoval na prekonanie starších záverov súdnej praxe, ktorá účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla limitovala vykonaním opravy či oznámením o vzniku totálnej škody na motorovom vozidle, keď konštatoval opodstatnenosť doby nájmu až do doručenia krycieho listu poisťovňou, t. j. v rozsahu uplatnených 16 dní. Uvedený záver plne nadväzuje na v tejto otázke pomerne bohatú súdnu prax a zohľadňuje aj skutočnosť, že prípadná indispozícia motorovým vozidlom po vykonaní opravy do úhrady nákladov či vystavenia krycieho listu poisťovňou, s výnimkou subjektívnych dôvodov zavinených poškodeným, nemôže byť na jeho ťarchu. V záujme eliminovania nepriaznivých následkov škodovej udalosti zasahujúcej do bežného života poškodeného a jeho potrieb spojených s užívaním motorového vozidla možno za dôvodný považovať nárok na refundáciu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla až do možnosti opätovného užívania vlastného vozidla, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a doručením krycieho listu (viď potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla). Tieto závery plne korešpondujú aj s čiastočne aplikovateľnými úvahami ÚS SR vyjadrenými v náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022, a ktorý s prihliadnutím za účel prenájomu náhradného motorového vozidla spájal koniec refundovateľného prenájomu motorového vozidla s momentom, kedy môže poškodený opätovne užívať svoje motorové vozidlo. V konaní navyše nebolo preukázané, že by užívanie prenajatého motorového vozidla počas celej fakturovanej doby nebolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou, resp. že by doba od vykonania opravy do odovzdania motorového vozidla bola predĺžená v dôsledku úmyselného či nedbanlivostného konania poškodeného alebo tretieho subjektu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že samotné oznámenie o ukončení šetrenia poisťovnej udalosti a poskytnutí poisťného plnenia nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla autoservisom poškodenému. Vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu je v praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo doručením krycieho listu zo strany poisťovne predstavujúceho jej „prísľub“, že opravu motorového vozidla zaplatí, a ktorý slúži ako náhrada úhrady vystavenej faktúry. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je všeobecne známou skutočnosťou, a vyplýva aj zo žalobcom predloženého potvrdenia o bežnej obchodnej praxi. Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájomu náhradného motorového vozidla, ako jednej z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťovnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe (obdobne viď nálež ÚS ČR zo dňa 14.01.2021, sp. zn. I. ÚS 2932/2020). Len samotným oznámením poisťovne o spôsobe vybavenia škodovej udalosti nedochádza k skutočnej náhrade škody, v dôsledku

čoho poškodený je aj naďalej nútený znášať následky spôsobené dopravnou nehodou. Rozhodujúcim tak je okamih, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, a ktorým pominula dôvodnosť prenájmu náhradného motorového vozidla s výnimkou prípadov, kedy sám poškodený znemožní včasnú dispozičnú s motorovým vozidlom (riadne a včas nevyzdvihne motorové vozidlo z autoservisu). Potrebne je tiež dodať, že uvedený a bežne zaužívaný postup autoservisu nemôže ovplyvniť samotný poškodený, ktorý v prípade odmietavého či liknavého postupu zo strany poisťovne pri likvidácii poisťnej udalosti nemá k dispozičii vlastné motorové vozidlo a vzhľadom na finančnú náročnosť nákladov na opravu motorového vozidla často nie je schopný okamžitej jednorazovej úhrady týchto nákladov navýšených, ako tomu bolo v danom prípade, aj o úhradu prenájmu náhradného vozidla. Rovnako spravodlivo nemožno podľa odvolacieho súdu požadovať ani od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a musel si prenajať náhradné motorové vozidlo, aby vopred uhradil pomerne vysokú cenu opravy, pokiaľ náhrada nákladov za ňu má byť krytá poistným plnením, a potom aby následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Zhrnúc uvedené pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je podľa odvolacieho súdu potrebné vychádzať najmä zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo ako tomu bolo pred ním nezapríčinenu škodovou udalosťou. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prenájom náhradného motorového vozidla bol ukončený dňa 26.03.2024, kedy súčasne došlo k doručeniu krycieho listu poisťovne dotknutému autoservisu, a preto za účelne vynaložené možno považovať náklady za prenájom náhradného vozidla po celú túto dobu, počas ktorej poškodený nemohol disponovať vlastným motorovým vozidlom, ako správne uzavrel súd prvej inštancie.

14. Prenájom náhradného vozidla je totiž účelný až do úplného vybavenia škodovej udalosti, pričom táto škodová udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením o výške poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Inak povedané, prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným je účelný až dovtedy, kým poškodený môže reálne začať s užívaním svojho (opraveného) vozidla. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné spravodlivo požadovať od poškodeného, aby náklady na opravu uhradil zo svojich vlastných finančných prostriedkov a aby následne čakal na ich refundáciu zo strany poisťovne. Častokrát ide o vyššiu finančnú čiastku, ktorú poškodený v danom čase ani nemusí mať k dispozičii. Zotrvávanie na takomto postupe by tak mohlo viesť k oslabeniu zmyslu povinného zmluvného poistenia podľa zákona o PZP, ktorým je umožnenie poškodenému domôcť sa nápravy (odškodnenia) čo možno najjednoduchším spôsobom. Tým zákonodarca súčasne sleduje verejný záujem na tom, aby sa cestnej premávky zúčastňovali len technicky spôsobilé vozidlá. Vydanie opraveného vozidla zmluvným autoservisom až po doručení krycieho listu je pritom bežnou obchodnou praxou známou aj žalovanému, ktorá zodpovedá rozumnému usporiadaniu vzťahov medzi zúčastnenými. Nie je pritom v silách poškodeného ako spotrebiteľa, aby si v tomto smere dojednal s autoservisom odlišné podmienky opravy (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/77/2023 zo dňa 30.04.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/130/2023 zo dňa 19.06.2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/55/2019 zo dňa 25.07.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/86/2023 zo dňa 18.10.2023, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 14Co/6/2025 zo dňa 28.01.2025, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/3/2025 zo dňa 30.04.2025, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/9/2025 zo dňa 28.05.2025, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/13/2025 zo dňa 27.05.2025, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/74/2025 zo dňa 30.07.2025).

15. Vychádzajúc z uvedeného možno preto v podmienkach posudzovanej veci skonštatovať, že na strane poškodeného nedochádza k zmene jeho postavenia už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho motorového vozidla, ale k tomuto dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. keď mu bolo autoservisom vydané po tom, ako bol zo strany poisťovateľa škodcu (žalovaného) vystavený a autoservisu doručený krycí list, resp. keď došlo k úhrade ceny opravy zo strany poisťovateľa škodcu v prospech autoservisu, a to za predpokladu, že zo strany poškodeného nedošlo k bezdôvodnému omeškaniu s prevzatím opraveného motorového vozidla, resp. k bezdôvodnému omeškaniu autoservisu s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. V posudzovanej veci pritom nebolo sporné, že žalovaný sa bezdôvodne neomeškal s prevzatím opraveného motorového vozidla, príp. autoservis s odovzdaním motorového vozidla po oprave poškodenému. Poškodený si svoje vozidlo prevzal (a prenajaté vozidlo vrátil) v rovnaký deň, ako bol žalovaným vydaný krycí list (oznámenie

o poistnom plnení zo dňa 26.03.2024). Poškodený si teda počínal tak, aby zbytočne nedochádzalo ku vzniku (ďalšej) škody (porovnaj § 415 Občianskeho zákonníka).

16. V podanom odvolaní odvolateľ uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP majúci za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manuálna povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu – pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu nezistil.

17. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

18. Na základe všetkého zhora uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o trovách konania) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).